

καὶ Δίκαιον ἔπαινον τῆς περιποδητοῦ ἔργῳ αὐτῇ,
 Σοφοχόιδτος, μετὰ τῷ ἀποκειμένῳ αὐτῇ ἀντιμιθῶν
 παρὰ Θεοῦ· οὐδ' ἡ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔχεις οὐκ
 περ' ἔργῳ εὐχῇ καὶ εὐλογία εἰς μετ' αὐτῆς.

ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς.

Ὁ Κωνσταντίνος, εἰς Χριστὸν δίδωμι, εὐχέται.

+ Ὁ Κωνσταντίνος, εἰς Χριστὸν εὐχέται.

Ὁ Εὐδίου Ἀνδριανός κτλ.

Ἡρακλῆας Παναγιώτης - Κυβίου Ἰωάννης.

Νικηφόρος Διονύσιος - Δέμιον Νεόφυτος.

Τουρνόβου Νεόφυτος - Ἀδριανόπουλος Γεράσιμος.

Στέφανος Ἀθανάσιος - Στεφάνος Ἀθανάσιος.

Ἡ Εὐδοκία αὐτῇ ἀντιμιθῶν καὶ ἀντιμιθῶν εἰς τοὺς ἑαυτῶν
 ἀντιμιθῶν καὶ ἀντιμιθῶν. Ἡ Εὐδοκία αὐτῇ ἀντιμιθῶν καὶ
 Ἡ Εὐδοκία αὐτῇ ἀντιμιθῶν καὶ ἀντιμιθῶν.

Αΐδιμος θεῷ Διὶ Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Σοφολογιώτατε μέγα Οἰκονόμῃ, καὶ γενικῇ ἱεροσύνῃ, καὶ ἔξυ-
χε τοῦ κατ' ἡμᾶς ἀγιοτάτου Πατριαρχικοῦ καὶ Οἰκουμενικοῦ
Θρόνου, κώρι Κωνσταντίνε ὁ ἐξ Οἰκονόμων, ἐκείνῃ κατὰ πνεύ-
μα γὰρ χάρι ἀγαπᾷς καὶ περιποιεῖς· χάρις εἰς ἡς αὐτῇ, Σο-
φολογιότητι καὶ εἰρήνῃ, παρὰ Διὸς, παρ' ἡμῶν δὲ ὡχρῶς, εὐ-
χαρίᾳ, καὶ συγχώρησι. Τὴν περὶ τῶν ὁ ἐρμηνευτῶν τῆς παλαιᾶς
δεύτης βιβλίου τετραβιβίου συγγραφῆς τῆς ἱεροσύνης αὐτῆς κορυ-
φῆς, ἥ τῇ ἐκκλησίᾳ προσεφύνησεν, ἐσκήνω, ἐποδίζαμενοι,
καὶ μετὰ τῆς προσκομιδῆς διεξεδάμενοι ἐπιστολῆς, λόγον
ἀνέπεμφαμεν τῷ κυρίῳ τῷ ἐξαρχοῦ τοιοῦτου, ἡγέτας
εἰς τὸν πνευματικὸν δαιμόνιον τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ Εὐαγγε-
λίου, ἀδελφὸν καὶ ποιόχρον τοῦ ψυχασθέντος οὗτον τῶν
ἐκκλησιαστικῶν ἐν ταῖς ἡμετέροις ἀποδείξαις ἡς εὐσεβείας
ἐνδοξασθέντας. Καὶ τοῖνυν καὶ ἡς περὶ τῆς ἐκκλησια-
στικῆς πράξεως, ἐροφῆς, διαγνώσει ἡς Εὐαγγελιστῆς, πρῶτον
μὲν ἐγκρίνομεν καὶ ἐπιευροδμεν τὴν εἰρηκέναν τῆς ἐκ-
κλησίας, ὡς ἄχραντα καὶ ἀκράτα ἡς ἡς εὐσεβείας διδάγμα-
τα περιέχουσιν, ἐν τε τῶν παλαιῶν τοῦ σωτηρίου ἡν δέων
βιβλίων ἀφυσόμενῃ, καὶ ταῖς μαρτυρίαις ἡν θεωρο-
ῦν ἡμῶν Πατέρων πεπιστωμένῃ, καὶ πᾶσι ἡν ἐνε-
στάτα ἡν διοργανωτέῃ ὑπόδειξι αὐτῆς καὶ διορι-
σῶς πραγματοποιέῃ. διὸ καὶ σφῆς ἡς περὶ τοῦ ὕψους
τῶν δέων βιβλίων ὁρδοδοξίας ἀναμνηστικῶς τὰν

ελαγιστάτην τέλει συγγραφήν· εἶτα δὲ καὶ τῇ περιποδῶν
 ἡμῶν αὐτῶν Σοφολογιότητι, ὡς παρυβλῶ παρὰ τοῦτου ἱεροῦ
 ποσέματος, εὐχὰς ὁμοφύχον, προσφερόμεν, περιερχομένης ἐλ-
 λογίας τὴν ἐνδοξοῦ αὐτῶν κορυφῇ μεταστρέφοντες, ἐξ ὧν
 αἰσθητοὶ ἄρα καὶ ποικιλοτάτοις ὑπὸ νύκτα πόνοις, ὡς ἔ-
 λεος συμπαραστατόντος, ἐν τῷ ἔργῳ τὸ μέγιστον, καὶ
 κορυφώτατον σύγγραμμα· ἐν αὐτῷ γὰρ δεοχάρτα τε
 διαγράφει, καὶ τὸ δεύτερον μέρος τῶν ἐργασιῶν τῶν παλαιῶν
 τοῦ θεοῦ διαδοχῆς, ὑπὸ ρυθμῇ σαρδηνῶν ἀναδείκνυται,
 καὶ τῶν προφατικῶν λογίων τῶν παναγίων πνεύματος,
 ὃ ἄσβεστον ἀθάνατον φρονιμύει, καὶ τὰ κατὰ τῶν ὡσεύων
 κρατύνεται, καὶ ἡ δεσποδότης δόξα τῶν ἰδίων δέλων ἱε-
 ρῶν ταμιούχων καὶ γερειῶν Μιτροῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν
 διαπρέχει, ἰδὼν ἀποχευόμενους τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ὅπου καὶ
 οὐκ ἐπὶ τῶν ἐπεχόμενων, τὰ πεντοδύναμις σφίσι περὶ
 χτείνονται, καὶ τὰ ἐν ἰστίων κατὰ τῶν ὁρδοδόξων τῶν
 χριστοῦ ἐκκλησιαστικῶν ἐπερδένια καὶ τραχυκαύοντα πορρῶ-
 ματα καθεύδονται, τῶν δυναμειῶν τῶν δέλων ῥήματων,
 ἅπαντα, ὡς ἐν βῆσιν αὐτῶν δυνατοῦ, πεμπόμενα διὰ
 τῶν ἀφῶν ἡ δόξα δίδασκε, ἡρεῖ· ἀλλὰ δὲ καὶ
 ποιικίαν καὶ ἡ ἐν τῷ συγγραμμάτι διδασκαλίαν, ποικι-
 λότητα, ποικίαν καὶ αὐτῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν μετέδοι τῶν
 ὡσεύων παρεχομένη· καὶ ἡ χάρις τῶν ῥήματων εἰς

τὸ κατὰ τῆς ἐλπίδας ἐξίσκηται, ἐνδοξοῦμασ τε γενναίοις
 πεποκαομένη, καὶ τῷ φέγγει τῆς σφαιρικής ἀρχῆς περιχα-
 πομένη, καὶ μετὰ σοφῆς καὶ ἀρετῆς ἀπὸ πραγμάτων ἐν
 πράγματι μεταβδύων ὑπαίδομένη καὶ ἰὴν χεῖρι δὲ καθε-
 ράν, καὶ κυρίαν, καὶ ἐκκλησιαστικὴν περιβεβλημένη, καὶ τῷ ὡσεύ,
 τῶν ἰδίων δέλων ἐννοιῶν πραγματείας ἐπιπρέπουσαν ἔχουσα.
 ὡς γὰρ ἐξ ἀπαχῶν ὁδοῶν ἐν τῷ μέγιστῳ τῶν δέλων καὶ
 τῶν δέλων σοφίας γεφυρωμένη, καὶ τὸν βίον ὅσον
 ἀρετῆς ἀγωνιστήριον ἐκτεταγμένη, ποικίλ καὶ κατὰ
 πεμπόμενα, διὰ τε τῆς ἀρετῆς διδασκαλίας, διὰ τε ποικί-
 λων περιεχόμενων συγγραμμάτων ἐκκλησιαστικῶν τε
 καὶ ἐκκλησιαστικῶν, διὰ δὲ καὶ τῶν κοινῶν Μιτροῦ ἀγία ἐκκλη-
 σία καὶ πεμπόμενα, καὶ τὸ ὁρδοδόξον ἔργον γεννῶν ὡσεύ-
 χου, ὡς πρὸς καὶ ὁρδοδόξον οἰκονομία, διὰ δὲ τῶν
 κατεχόμενων ἐξ ἧς περ ὡσεύονται οἰκονομία, διδόντες αὐ-
 τῶν τὸ στοματικόν τῶν δέλων διδασκαλίας. Θεὸς δὲ
 ὁ χρηστόμενος αὐτῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν, διὰ τῶν μακρόβιων,
 καὶ ἐκκλησιαστικῶν μέχρι γήρας πόντος καὶ βαρυτάτου,
 ἵνα καὶ δι' αὐτῶν συγγραμμάτων κορυφῶν διαγέ-
 τοι πνευματικῶν αὐτῶν ποσῶν, κατὰ τῶν καὶ διὰ
 μενέουσα σοφῶν αὐτῶν τῶν γόγων τῶν δέλων ἀφῶν,
 πρὸς οἰκονομίαν καὶ κατεχόμενων τῶν χριστιανῶν πορρῶ-
 μετος, ἐκκλησιαστικῶν δὲ τῶν ὁρδοδόξων ἀγία ἔργον ἐκκλησιαστικῶν,